

« zurück blättern vor »

DULKA subst. f., ab 1807; ‘bewegliche gabelartige oder ringförmige Halterung für das Ruder am Bootsrand’ – ‘ruchomy, metalowy pierścień lub widełki, przymocowane do burty łodzi, służące do osadzania wiosel’: vor 1807 Mag.Mskr., L *Dulki są po dwa kotki w burcie dla każdego z flisów, między które kładą poiazdy, kiedy niemi robią.* ◦ vor 1900 SGP KARL *dulkować = robić wiosłami, opierając o dulki.* ◦ (1934) 1947 Cent.Wyspa 192, DOR *Szybko wkłada wiosła w dulki i ostrożnie wiosłuje pod falę tak, aby łódź powoli podeszła pod brzeg.* ◦ 1952 New.Pam. 322, DOR *Chrobot wiosel o drewniane dulki zamierał w dole rzeki.* – L, SWIL (or.), SW (fl. wiośl.), DOR. ◊ **Etym:** nhd. *Dulle* subst. f., ‘Ruderpflock’, GRI. ◊ **Der:** *dulkowy* adj., vor 1900 Sw *Pórka dulkowa*. Zuerst geb. Sw; *dulkować* v. imp., ‘rudern’, zuerst geb. Sw. ❖ Zunächst ein Terminus der Schifffahrt (Flößerei) und als solcher kein Bestandteil des Allgemeinwortschatzes. Damit kann die Entlehnung zwischen dem 15. und dem 18. Jh. erfolgt sein. Spätestens seit Sw allgemein bekannt, heute vor allem aus dem Sinnbezirk des Sports.

« zurück blättern vor »